Un vestidor sense angoixa ni nerviosisme

Cifuentes assegura que el Girona encara amb «tranquil·litat» aquest tram final de temporada

El seu to pausat, serè i tranquil transmet tota la calma del món. És difícil de creure que així mateix és com se sent ara mateix el vestidor del Girona, amb l'ascens a Primera cada cop més a proptot i que resistint-se més del que es desitja, però és el missatge que Miguel Ángel Cifuentes transmetia ahir des de la sala de premsa de l'estadi de Montilivi. «No percebo cap angoixa ni nerviosisme», deia per començar. «Estem tranquils», afegia. Calma, llavors, tot i la irregularitat dels resultats, que hi hagi un Getafe que segueix sense llançar la tovallola i un calendari que es va exhaurint sense haver pogut encara celebrar el premi gros. Tot i que l'escenari posaria la por al cos a més d'un, Cifuentes argumentava que el vestidor, més «madur» i «experimentat» que fa dos anys i sense aquella «necessitat extrema», té molt clar què és el que ha de fer i que més aviat que tard l'ascens serà a la butxaca per alegria de tothom.

«Sabem quin és el camí que cal seguir. Toca competir com ho hem fet els últims partits. Ho tenim molt encarrilat i hem d'intentar que no ens pugui l'angoixa de voler-ho tancar al més aviat possible. És lògic que vulguem pujar ja, però tenim clar que no serà gens fàcil», deia l'andalús, admetent que «una opció que ens aniria molt bé» és que el Getafe no guanyés aquesta tarda a Valladolid. «Seria gairebé definitiu, però no ens hem de centrar en els rivals, sinó en nosaltres i en el derbi de Tarragona. És obvi que tot el que faci el Getafe compta però més ho farà el nostre resultat».

Per tant, els cinc sentits posats en el Nàstic, un equip que esgotarà les seves últimes opcions de permanència. Espera Cifuentes un partit «més obert» al Nou Estadi que el de fa una setmana contra l'Alcorcón a casa. «Ens exigiran, d'això n'estic segur, perquè voldran sumar i fer-ho de tres en tres sobretot jugant a casa. Però això també voldrà dir que podrem tenir més opcions de generar ocasions de gol».

Recordava també la situació que ell i l'equip van viure fa dos cursos, quan es va lluitar fins a l'últim sospirper pujar a Primera. En aquella ocasió, l'ascens directe es va escapar a la darrera jornada, a casa amb el Lugo. Veia diferències Cifuentes entre un any i un altre. «Personalment ho visc diferent. Llavors arribàvem en una situació diferent. Cada partit nostre era una autèntica final. Anàvem a Mallorca o Vitòria i només ens valia guanyar perquè si perdíem ens despenjàvem. Ara l'equip té un marge que ens dona certa tranquil·litat. Hem de saber gestionar aquest avantatge. Fa dos anys teníem els nervis a flor de pell a cada partit. Ara som més madurs», explicava.

Finalment, amb la possibilitat que Pablo Maffeo no pugui jugar per lesió i que sigui ell l'encarregat d'ocupar la banda dreta, es va limitar a dir que «tots volem jugar en partits així. Tinc la il·lusió d'ajudar l'equip. Seria un repte

per sentir-me satisfet si em toca ser al camp. I si he de fer-ho des de fora, allà seré. Tot sigui per sumar».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/05/27/vestidor-angoixa-ni-nerviosisme/848523.html?utm_source=rss